

blive ordnet saasnart som muligt, seer jeg deri Borgen for, at Sagen vil finde sin rette endelige Afgjorelse paa denne Maade.

Baldviger: Da jeg ikke anseer det Bildtdeputat, som har været tilstaaet Overtorsterne ved kongelige Resolutioner, for at have været nogen egentlig Indtægt, men troer, at det har været tilstaaet dem mere som en Behagelighed, saa troer jeg vistnok, da det har staaet i Lovudkastet, at de skulde have dette Bildtdeputat for Fremtiden, at det nu, da Hans Majestæt Kongen har erklæret, at han selv vil opgive sin Jagtret, kunde være passende, at det blev udtrykkeligt indført i den nye Lov, at de ikke skulde have nogen Erstatning derfor. Jeg finder, at dette kunde være passende, som sagt, fordi jeg troer, det har været en Behagelighed, der var indrømmet Bedkommende, en Behagelighed, som Hans Majestæt Kongen, der selv satte Præis paa at have Overtorstidighed af Bildt, ogsaa har villet indrømme dem, der nærmest havde med Jagten at gjøre; men nu, da Hans Majestæt Kongen selv ikke længer vil holde derpaa i den Grad som hidtil, saa synes det heller ikke passende, at Lovgivningen skulde tilskaffe disse Embedsmænd denne Behagelighed, saaledes at de skulde favoriseres fremfor Hs. Majestæt selv. Som en Indtægt bør man vist ikke ansee det, men kun som en Behagelighed. Ved Ordningen af andre lignende Favører, som have været givne til forskjellige Embedsmænd her i Landet, har man ogsaa i andre Henseender indført det Princip og har ikke betænkt sig paa at fratage dem sige Behageligheder uden Bederlag. Dette er navnlig Tilfældet med Hensyn til de Tribilletter, der have været udstedte til Afgang i Theatret. Dette har vist for Mange været en stor Behagelighed, og jeg veed ogsaa nok, at Nogle have gjort Fordring paa at faae Erstatning derfor, men der er ikke taget Hensyn dertil, og, naar denne Behagelighed saaledes kan falde bort uden Bederlag, saa bør idetmindste under nærværende Forhold, ogsaa hiin Behagelighed falde væk for Overtorsterne. Jeg skal derfor tillade mig at understøtte Forslaget i Særdeleshed, naar det er saa, som min ærede Sidemand (Kirck) antager, at disse Embeds-

mænd ved den foreliggende Lov un eré meget rigeligt aflagte.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig endnu engang at udbede mig Ordet, uagtet jeg er bange for at trætte Forsamlingen ved at vidtløstiggjøre Discussionen om dette mindre betydelige Punkt. Naar man kalder det en Behagelighed, da er det vistnok en Behagelighed at spise Dyresteg, men det er tillige en Indtægt at kunne have den paa sit Bord, da man derved sparer en anden Stæg. Forsaavidt Hs. Majestæt har givet Jagtretten bort, da er det Noget, som han jo naturligtvis er berettiget til, og som maa og vil blive paastjønnet; men derfor kan man paa ingen Maade efter min Formening berøve en Embedsmænd Noget af de Indtægter, som ere ham tilstaaede i hans Betaling.

Kirck: Ja, dersom Overtorsterne skulle have fuldstændig Godtgjorelse for de Indtægter, man kunde antage, de have havt af det Bildt, de have skudt i Bildtbanen og bragt hjem i deres Huus, da antager jeg virkelig, at det vilde blive et Beløb, ligt et af dem, som man i sin Tid har vidst under forskjellige Benævnelser at forskaffe sig som en Forøgelse af sine Indtægter, og et saadant Beløb troer jeg neppe, at Thinget vilde gaae ind paa at tilstaae dem; thi at tilstaae en Godtgjorelse af 50 Rbd., som vel vilde være det Høieste, Thinget vilde antage, at saadanne Mænd vilde have havt Nytte af Bildtet for, troer jeg tilforladeligt ikke, der kan være Tale om, naar man seer hen til, at disse Embedsmænd have, som sagt, Tid efter anden vidst — jeg vil ikke sige at tilliste sig — men at forøge deres Indtægter indtil et Beløb af 3600 Rbd. for det første Overtorsterdistrict og 3550 Rbd. for det andet; og, naar man seer hen til, hvad der i Specificationen er nævnt, at de have Fouragegodtgjorelse for 800 Rbd. paa samme Tid, de have fri Bolig, og det en behagelig Bolig, og et stort Areal Jord til, hvor de kunne holde Gæste og indavle hvad de behøve, om det saa skulde være til Fuldblod til at fare omkring i Skovene med (Munterhed), troer jeg, at man vilde gaae for vidt, naar man her vilde holde sig til at godtgjøre dem Noget, fordi Bildtdeputatet bortfalder, den Behagelighed nemlig — som jeg